

בטקסט שקראתי לא מזמן* התייחס הדובר להבדל שבין הלילה של ימינו לבין הלילה הקדום: הלילה העכשווי, על אורות הניאון שלו, איבד לדבריו את הסמיכות הצמיגית והשחורה שהיתה לו בעבר. בתיאורו יכולתי לחוש את המסה הקדמונית של הלילה ההוא (למרות לילות הניאון שלי).

כשהייתי ילדה קטנה שודרה תכנית אנימציה דתית באחד מערוצי המזה"ת ואני זוכרת את האור האלוהי שקרן מתוך הספר הקדוש. אני לא זוכרת בדיוק מה זה שם: אולי היו אלה האותיות או שכשהספר עצמו נפתח הוא הפיץ אור. בעבודות אני מתייחסת לטווח הזה שבין לילה היולי לבין אור אנימציה ממסך הטלוויזיה – זכרון או הבניה של האור ושל החושך. השימוש בתרסיס הצבע מייצר עבורי הטבעה – עין שנפתחת להרף וסינוור האור מותיר בה רושם, לעיתים עם שוליים חדים ולעיתים מתמוסס. תרסיס הצבע נראה לי כמו משהו דינמי שהוא כשלעצמו בין צבע לחומר, משהו שהגבולות שלו משתנים כל הזמן ובעקבותיהם גם ההקשרים. מעין 'משחקי עננים' או ה'מפלצת-מעיל-כיסא-צללית-השתקפות' של חשכת חדר הילדות.

* Lacan, Jacques. 1960-1961. The Transference: Seminar VIII.

(Unpublished), p. 17

ללא כותרת, פוליאור, אקריליק ודטסיס צבע על בד, 30x25
Untitled, oil, acrylic & spray paint on canvas, 25x30

ללא כותרת, פלטטילינה, אקריליק ותרכיס צבע על בד, 25x30
Untitled, plasticine, acrylic & spray paint on canvas, 30x25

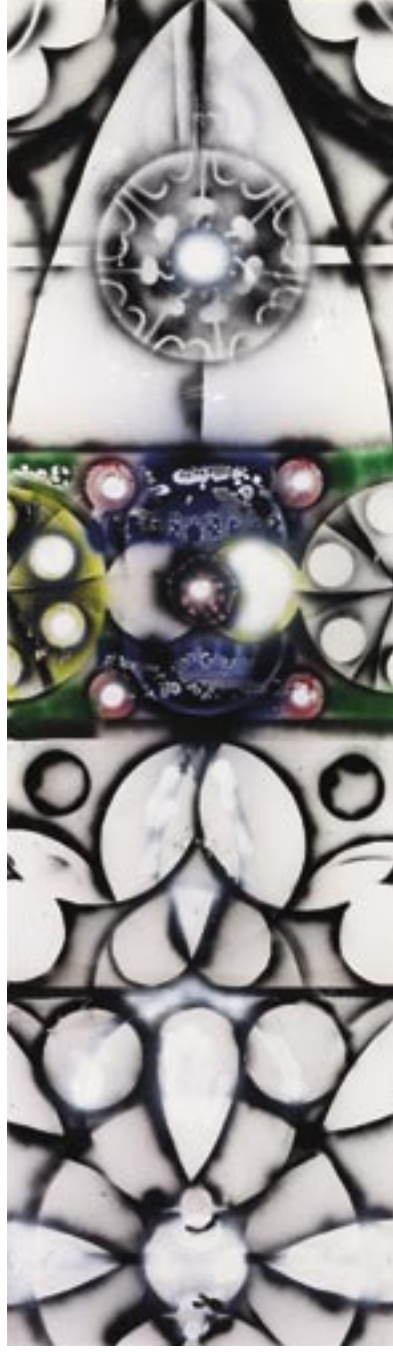

ללא כותרת, שמן והרסיס צבע על בד, 10x10
Untitled, oil & spray paint on canvas, 10x10

ללא כותרת, הרסיס צבע על בד, 10x10
Untitled, spray paint on canvas, 10x10

ללא כותרת, פוליאור ותרסיס צבע על בד, 205x60
Untitled, oil & spray paint on canvas, 60x205

ללא כותרת, אקריליק ותחסיס צבע על בד, 30x25
Untitled, acrylic & spray paint on canvas, 25x30

ללא כותרת, פוליאור ווקסיס צבע על בד, 20x30
Untitled, oil & spray paint on canvas, 30x20

בעמוד הבא: ללא כותרת, שמן על בד, 10x10
Next pg.: Untitled, oil on canvas, 10x10

In a text that I've recently read*, the speaker drew a distinction between our own modern night and the ancient night: according to him, our contemporary night, with its neon lights, has lost the black wiry materiality which it once possessed. I could sense the ancient mass of that night in his description (despite my own neon nights).

When I was a little girl, a religious animation show was on at one of the Middle Eastern channels, and I remember the divine light that shone from the holy book. I don't remember

exactly what it was that shone in that book; perhaps the letters, or perhaps was it the actual book that glowed when it was opened, thus spreading light? In my works I refer to this space between the amorphous night and the animated light on the television screen - remembering, or constructing, the light and the dark. Using the spray paint creates an engraving for me - an eye

which opens for an instant and the blinding light leaves an impression on it, often with sharp edges and sometimes dissolving. The spray paint seems like a dynamic object which in itself is positioned between color and matter, one whose boundaries constantly shift, thus also changing the contexts. A kind of "cloud game" or "monster-coat-chair-silhouette-reflection" which belong to the darkness within a childhood room.

* Lacan, Jacques. 1960-1961. The Transference: Seminar VIII. (Unpublished), P.17.
